

มารหมดเป็นไท

ควร เดินตามพ่อชี้ ทางไป
รัก วิชช่สุดหัวใจ ลูกแก้ว
ซา สางสว่างใน ใจเจ้า
ไว้ ปราบมารหมดแล้ว จึงพ้นเป็นไท

สุนทรพื่อ

หยด...แล้วไป

ให้ลูกหยดนิ่งไว้ กลางกาย
พระไม้ถ้วนมากมาย ฝุดซ้อน
ยิ่งหยดยิ่งขยาย ไม่หยด
คันสุดมารเร้าร่อน ออกอ้อนกล้วสลาย

สุนทรพื่อ

